

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **K. J.**
zastoupeného Ing. Z. H.

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č. j. 3456/14/5000-14104-709923,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2014, č. j. 3456/14/5000-14104-709923, a platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně vydaný Finančním úřadem pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 5 ze dne 25. 7. 2013, č. j. 4105678/13/2005-24804-102409, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800,-Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 5 (dále též „správce daně“) ze dne 25. 7. 2013, č. j. 4105678/13/2005-24804-102409, (dále jen „platební výměr“). Vedle toho mu byl platebním výměrem ze dne 6. 1. 2014, č. j. 161245/14/2005-24804-102409, vyměřen úrok z prodlení.

2. Uvedeným platebním výměrem správce daně uložil žalobci pokutu za opožděné tvrzení daně. Žalobce v podané žalobě vznesl námitku nezákonnosti, respektive nicotnosti platebního výměru a nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť ve věci postupoval zcela v souladu s § 136 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) a jím uložené povinnosti splnil řádně a včas.

3. Jak uvedl v podané žalobě, žalobce dne 22. 3. 2013 udělil daňovému poradci Ing. M. P. plnou moc ke zpracování a podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2012. Tuto plnou moc odeslal doporučeným dopisem prostřednictvím České pošty na adresu Finanční správy České republiky P. 263/61, P. 5, doporučenou zásilkou podací číslo RR x ze dne 28. 3. 2013. Žalobce tuto písemnost neadresoval do P.O.BOXU správce daně, ale na adresu podatelny. Zásilka byla adresátovi vložena do P.O. Boxu dne 2. 4. 2013, kde si ji dne 3. 4. 2013 vyzvedl. Samotné daňové přiznání podal zmocněnec žalobce datovou schránkou dne 26. 6. 2013. Platebním výměrem uložil správce daně žalobci pokutu za opožděné tvrzení daně, žalovaný v rozhodnutí o odvolání proti tomuto platebnímu výměru zaujal nesprávný právní názor, že k doručení zásilky došlo opožděně dne 3. 4. 2013, ačkoli zásilka byla správci daně dodána včas dne 2. 4. 2013.

4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s tím, že plná moc udělená daňovému poradci byla dne 3. 4. 2013 oznámená do P. O. BOXU č. 90 na poště Praha 5 a téhož dne doručena na podatelnu správce daně. Plná moc se do dispozice správce daně dostala dne 3. 4. 2013, po lhůtě stanovené § 136 odst. 2 daňového řádu.

5. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce udělil dne 22. 3. 2013 daňovému poradci plnou moc, kterou zaslal poštou na adresu P. 263/61, P. 5.

6. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba

7. Podle § 136 odst. 1 daňového řádu, *daňové přiznání u daní vyměřovaných za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, se podává nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období.*

8. Podle § 136 odst. 2 daňového řádu, *jde-li o daňový subjekt, který má zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo jehož daňové přiznání zpracovává a podává poradce, podává se daňové přiznání podle odstavce 1 nejpozději do 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. To platí jen, je-li příslušná plná moc udělená tomuto poradci uplatněna u správce daně před uplynutím tříměsíční lhůty podle odstavce 1.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Mezi účastníky nebylo sporu, že posledním dnem tříměsíční lhůty k podání daňového přiznání byl den 2. 4. 2013. Rovněž bylo nesporné, že žalobce přiznání k dani z příjmu podával s využitím možnosti pozdějšího podání, kterou citované zákonné ustanovení umožňuje daňovým subjektům, jejichž daňové přiznání podává daňový poradce. Účastníci se rovněž shodují na tom, že daňovému poradci žalobce udělil plnou moc dne 22. 3. 2013, přičemž dne 28. 3. 2013 ji odeslal prostřednictvím pošty správci daně – Finančnímu úřadu pro Prahu 5.

10. Sporné je mezi účastníky, který den bylo oznámení o udělení plné moci doručeno správci daně, pokud se tak stalo 2. 4. 2013, jak tvrdí žalobce, byla zachována lhůta stanovená citovaným zákonným ustanovením, pokud však k doručení došlo až dne, jak tvrdí žalovaný 3. 4. 2013, byla podle názoru žalovaného plná moc uplatněna po uplynutí zákonné lhůty a přiznání k dani podal žalobce opožděně.

11. Takto vymezená otázka však pro posouzení věci není rozhodná.

12. Podle § 27 odst. 2 daňového řádu, *plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.*

13. Podle § 35 odst. 1 písm. b) daňového řádu, *lhůta je zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty, podána u provozovatele poštovních služeb poštovní zásilka obsahující podání adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně,*

14. Citovaný § 27 odst. 2 daňového řádu stanoví, od kterého okamžiku je plná moc udělená zástupci daňového subjektu účinná vůči správce daně, s tím, že se zmocněným zástupcem bude správce daně jednat namísto se samotným účastníkem od okamžiku jejího uplatnění. Výkladem pojmu „uplatnění plné moci“ se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 5. 2015, č. j. 4 Afs 68/2015-35, v němž uvedl: *„Pojem "uplatnění" je nutné vykládat v kontextu těchto právních ustanovení a nelze opomenout jejich smysl; jazykový výklad je zde pouze prvotním přiblížením k obsahu právní normy (nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, č. 30/1998 Sb.). Ostatně i z hlediska čistě jazykového výkladu je třeba poznamenat, že pojem "uplatnit" používá zákonodárce v různých ustanoveních daňového řádu ve smyslu "podat", aniž by tím bylo vždy míněno (až) dojití určitého úkonu správci daně.“*

15. Ustanovení § 35 daňového řádu řeší otázku zachování lhůty, v případech, kdy je úkon učiněn daňovým subjektem vůči správce daně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Podle citovaného ustanovení je lhůta zachována, pokud byl úkon učiněn v její poslední den tím způsobem, že daňový subjekt prostřednictvím pošty zaslal věcně a místně příslušnému správci daně příslušný dokument.

16. Otázku uplatnění plné moci udělené daňovému poradci ve lhůtě dle § 136 daňového řádu, resp. otázku, zda na uplatnění této plné moci u správce daně má být aplikováno § 35 daňového řádu, či § 27 odst. 2 daňového řádu, řešil Nejvyšší správní soud právě v citovaném rozsudku ze dne 15. 5. 2015, č. j. 4Afs 68/2015-35, v němž mimo jiné uvedl: *„zatímco § 27 odst. 2 daňového řádu určuje čas, od kterého je plná moc účinná vůči správci*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

daně, § 136 odst. 2 daňového řádu vymezuje podmínku, při jejímž splnění dochází k prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání. Jedná se tedy o dvě různé normy, které řeší odlišné otázky. Jejich společným prvkem v hypotéze je sice uplatnění plné moci u správce daně, obě ale spojují v dispozici s tímto uplatněním odlišné právní účinky; zároveň naplňují každá jiný účel. (...) je nutné rozlišovat mezi účinky uplatnění plné moci (i) na vznik zastoupení před správcem daně a (ii) na prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání. V prvním případě daňový řád podle § 27 odst. 2 spojuje jednoznačně vznik zastoupení s doručením plné moci do dispozice příslušného správce daně (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2015, čj. 4 Afs 8/2015-39; a ze dne 19. 2. 2014, čj. 1 Afs 88/2013-66). Ve druhém případě (§ 136 odst. 2 daňového řádu) jde o posouzení včasnosti procesního úkonu daňového subjektu, při němž je třeba aplikovat pravidla pro zachování lhůt (§ 35 daňového řádu).

17. Žalobce byl v řízení zastoupen zmocněncem od okamžiku, kdy mu udělil plnou moc, tedy ode dne 22. 3. 2013. Dne 28. 3. 2013 byla plná moc zástupce žalobce uplatněna u žalovaného jejím odesláním na poště, se zmocněncem žalobce začal správce daně jednat v okamžiku, kdy měl tuto plnou moc ve své dispozici, tedy od okamžiku kdy se mohl fakticky dozvědět, že žalobce je v řízení zastoupen.

18. Včasnost podání přiznání k dani se posoudí podle § 136 odst. 2 daňového řádu ve spojení s § 35 odst. 1 písm. b). Skutečnost, že žalobce je oprávněn podat daňové přiznání v prodloužené lhůtě 6 měsíců vyplývá ze znění zákona, toto oprávnění je podmíněno včasným uplatněním plné moci udělené zmocněncem. Žalobce byl povinen uplatnit tuto plnou moc vůči správce daně nejpozději do 2. 4. 2013. Plnou moc adresovanou místně a věcně příslušnému správci daně odeslal dne 28. 3. 2013 před uplynutím posledního dne lhůty. Bez ohledu na to, kdy se plná moc ocitla v dispozici správce daně, byla lhůta k podání daňového přiznání zachována a platební výměr byl správcem daně vydán v rozporu se zákonem.

19. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí jako nezákonné, pro nezákonnost zrušil současně i platební výměr Finančního úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 5 (dále též „správce daně“) ze dne 25. 7. 2013, č. j. 4105678/13/2005-24804-102409.

20. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalobci náleží právo na náhradu nákladů řízení, které činí zaplacený soudní poplatek 3 000,-Kč a odměnu za právní zastoupení, která byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky, celkem 6 200,-Kč a náhradu hotových výdajů za dva úkony podle § 13 odst. 4 vyhlášky 600,-Kč, celkem 9 800,-Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. ledna 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.